

Traktatens Ikrafttræden, og saa længe Traktatens med Frankrig varer, vil opnaa samme Nedsættelse i Toldafgifterne, som franske Varer, der kommer under samme Toldpositioner, faar. For de øvrige Varers Vedkommende, der efter en foretagen Undersøgelse er uden virkelig Interesse for dansk Eksport, vil Behandlingen som mestbegünstiget Nation kunne kræves i samme Øjeblik, som de Frankrig givne Nedsættelser indrømmes mere end eet andet Land. Men Finland har desuden taget et særligt Forbehold overfor Estland, med hvilket Land det har sluttet en Handelstraktat, hvori det udtrykkelig staar, at de deri givne Indrømmelser ikke maa gives nogen anden Stat — et Forbehold, som Frankrig har respekteret, og som vi respekterer i denne Traktat, ligesom Holland og Polen har gjort det. Som Grund til denne Særstilling, som Finland forbeholder sig overfor Estland, anføres i de finske Bemærkninger til Handelstraktaten, ligesom ogsaa i de danske „den hævdvundne Vareudveksling med Estland samt den ældgamle Samfærdsel og de gamle Forbindelser mellem Finland og den finske Bugts sydlige Kyst“. En Grund mere er utvivlsomt Slægtskabet mellem Befolkningen i Estland og det finske Folk, et Slægtskab, der er lige saa nært som det mellem danske og svenske, og det er et Slægtskab, der føles stærkt, netop fordi disse finske Folk, der har følt sig sprængt ud ensomme blandt andre Folkeslag, trænger til at faa denne Samfølelse øget, jo mere ene de føler sig, den finske Selvfølelse trænger til denne Ekspansion, som det er at vide, at der er et andet Folk, der er af samme Race som de, og den vokser, jo mere de føler sig isoleret overfor de nordiske Folk. Naar vi nu afslutter denne Traktat med Finland, bygger vi dermed en Bro mellem disse to Lande, som utvivlsomt vil være til Gavn for begge Lande, og derfor vil der utvivlsomt fra alle Sider i den danske Rigsdag være Samstemning om denne Traktat. Jeg anbefaler den til Vedtagelse.

Stauning: Der er neppe Anledning til ved denne Lejlighed at indlade sig paa en Bedømmelse af Finlands indre Forhold. Det er en Selvfølge, at vi i det Parti, jeg repræsenterer, med den største Sympati har set paa Finlands gennem mange Aar førte heltemodige Kamp mod den russiske Zarisme, og at vi derfor ogsaa med megen Sympati har set Frigørelsen, som for nogle Aar siden fandt Sted, og haabet paa en Udvikling, der virkelig havde kunnet føre Finland vidt frem i alle Henseender. Naar

nu den ærede Ordfører for Venstre (Moltesen) nævnte disse Ting, vil jeg ikke undlade, uden derfor at komme videre ind paa de indre Forhold, at tilkendegive denne Sympati med det finske Folks Bestræbelser, men kan saa ikke, da jeg nu er ført ind paa disse Spørgsmaal, undlade ogsaa at tilkendegive en Beklagelse af den saakaldte hvide Terror, som i sin Tid drog hen over Landet, og som utvivlsomt var af langt mere gruppevækkende Beskaffenhed end det, som havde udfordret denne Terror i Tiden efter Frigørelsen fra Rusland. Disse Spørgsmaal har imidlertid i og for sig intet at gøre med en Handelstraktat, det er den ærede Ordførers Bemærkninger, som har givet Anledning til, at ogsaa min Tanke strejfer disse særdeles interessante Episoder og Afsnit af det finske Folks Historie.

Handelstraktaten, som nu foreligger, vil vi fra mit Partis Side yde vor Tilslutning i Forventning om, at den maa bidrage til en Styrkelse af Samvirksomheden mellem Nationerne og forhaabentlig ogsaa bidrage til en Udvikling af det industrielle Liv og det Handels- og Søfartsliv, som er af væsentlig Betydning ogsaa for vor Nations Liv. Af de foreliggende Oplysninger kunde det synes, som om der ikke er større Muligheder for dansk Handel paa Finland, idet Oplysningerne viser os, at vi i 1913, altsaa det sidste Aar af normal Beskaffenhed, kun havde en Eksport af danske Varer eller en Eksport til Finland overhovedet over Danmark til 9 Mill. Kr.s Værdi, medens man opgør Importen fra Finland til Danmark til langt større Beløb. Det sidste Tal, jeg ser nævnt, er 25 Millioner. Jeg ser ganske bort fra Krigsaarene, i hvilke vi naturligvis har haft en betydelig Eksport til Finland af Varer, som de i Øjeblikket havde Trang til, og som det var muligt at skaffe over Danmark, men vi maa i denne Henseende navnlig holde os til mere normale Tider. Selv om det imidlertid kan se ud, som om der ikke er større Muligheder, erkender vi fra vor Side meget gerne, at disse Muligheder maaske kan fremhjelpes gennem en Traktat med de Begünstigelses, som denne Traktat indeholder, og de Muligheder for en Videreføring af Samarbejdet, der herved aabnes.

Det er sagt fra Kredse, som i særlig Grad er knyttet til det industrielle Liv her i Landet, at Traktaten neppe er af større Betydning, og at de tilsagte Begünstigelses ikke er saa vidtgaende, at de kan tænkes at fremhjelpe eller være af afgørende Værdi for nævneværdige Industrigræne. Det kunde se saaledes ud. Ser man paa de Begünsti-